

[Ole Bjørn Kraft.]

i venlige bemærkninger kritiserede, at regeringen ikke på et tidligere tidspunkt havde givet en redegørelse her i tinget. Den højtærede stats- og udenrigsminister sagde, at det vel længe har været en akademisk diskussion. Ja, det er muligt, men også akademiske diskussioner har deres betydning, for at offentligheden kan få klarhed over, hvorledes stillingen er, og i hvilken retning udviklingslinjen går. Men når den højtærede økonomi- og arbejdsminister omtalte disse udvalgsredegørelser, herunder endog tog den sidste redegørelse fra Nordisk Råds økonomiske udvalg med, er det måske urimeligt som et svar til det, jeg sagde, eftersom vi på det tidspunkt havde stillet vor forespørgsel, omend det vel var ganske naturligt for ministeren at føre sin redegørelse så langt frem, som hele sagen var kommet.

Men det, jeg interesserede mig for, og som jeg stadig står noget tvivlende over for selv efter ministerens svar, er, om det ikke havde været muligt for ministeren på et tidligere tidspunkt, inden de seks lande havde besluttet sig til at lukke andre lande ude, at give tinget en redegørelse, hvorved der kunne være åbnet mulighed for, at partierne og tinget havde taget stilling til den situation, som da forelå om de seks landes arbejde for toldunionen. Og mon det ikke hænger noget sammen med — det er ganske undskyldeligt, og jeg skal slet ikke gøre det til nogen stor sag i vor diskussion — at regeringen ikke har troet, det gik så hurtigt, at den er blevet lidt overrumplet ved den udvikling, der har fundet sted?

Økonomi- og arbejdsministeren sagde under åbningsdebatten her den 19. oktober i år (sp. 234):

„Medens dette nordiske arbejde har stået på, er tanken om et vesteuropæisk fællesmarked blevet rejst. Disse planer befinder sig i øjeblikket på et endnu mere forberedende stadium end de tilsvarende nordiske planer. Jeg tror at turde sige, at vi i det teknisk-økonomisk forberedende arbejde er længere fremme. Dermed være intet sagt om, hvorvidt det er de nordiske eller de vesteuropæiske planer der har størst chance for hurtigst

at opnå at få en positiv politisk beslutning bag sig.“

Den kendsgerning, at ministeren så sent som i oktober syntes at mene, at de nordiske eksperter var længere fremme end de europæiske eksperter, kunne dog tyde på, at ministeren tog situationen lidt med ro, selv om han tog et vist forbehold, for sandheden var jo, at på det tidspunkt forelå for det første Bruxellesrapporten med dens meget klare redegørelse for, hvorledes den europæiske toldunion skulle udvikles, og endvidere var man i færd med at lægge op til den traktat — forhandlingerne derom var allerede begyndt — som nu i denne eller næste måned vil blive underkrevet af de seks.

Men jeg vil egentlig gerne have lidt klaring på, om man kan opfatte den tilbageholdenhed, som jeg synes regeringen har vist, på den måde, at regeringen i det mindste indtil nu, således som situationen foreligger i dag, ikke har ønsket, at Danmark skulle søge optagelse i den europæiske toldunion, at med andre ord regeringen på et tidligere tidspunkt i realiteten har taget standpunkt mod toldunionen. Det kan vel diskuteres, det vil jeg slet ikke bestride, men hvis dette er grunden til, at man ikke har fået en redegørelse, synes jeg ikke, det er rigtigt.

Jeg vil gerne sige til den højtærede stats- og udenrigsminister, at han og jeg og tinget og regeringen må blive enige om terminologien, for ellers opstår der forvildelser. Den højtærede stats- og udenrigsminister talte på et vist tidspunkt om fællesmarkedet og sagde om dette: det er yderst vanskeligt for ikke at sige umuligt at medtage landbrugsvarer i fællesmarkedet. Der må ministeren have ment frihandelsområdet, for i fællesmarkedet, som altså svarer til udtrykket „toldunionen“, er landbrugsvarer principielt medtaget. Jeg forstod på denne udtalelse, at den højtærede stats- og udenrigsminister her talte om frihandelsområdet, og det er forvirrende, for selvfølgelig er frihandelsområdet også et fællesmarked, men vi har altså nu engang valgt disse to udtryk, for at vi kan være ganske klar over, hvad vi taler om.

Jeg er ganske enig med den højtærede stats- og udenrigsminister, når han er